Tarnopol, dnia 1 stycznia 1931.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 1.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za karty osiedlenia.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Rz. P. Nr. 83 poz. 465) zarządza się co następuje;

§ 1. Karta osiedlenia podlega opłacie stemplowej 50 zł. jeżeli:

a) zostaje przyznana cudzoziemcowi, który przybył do Rzeczypospolitej po dniu 31 grudnia 1926 r. (art. 6 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach oraz §§ 23 i 49 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. Rz. P. Nr. 76 poz. 575) lub

b) zostaje przyznana cudzoziemcowi, który przybywszy do Rzeczypospolitej przed dniem 1 stycznia 1927 r. (art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach) wniosł podanie o kartę osiedlenia po terminie, ustalonym w § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. Rz. P. z 1929 r. Nr. 5 poz. 49).

§ 2. Karta osiedlenia podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. jeżeli zostaje przyznana cudzoziemcowi, który, przebywając w Rzeczypospolitej co najmniej od dnia 31 grudnia 1926 r. (art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach) wniósł podanie o kartę osiedlenia do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w terminie, ustalonym w § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców.

§ 3. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (co do kart osiedlenia, wymienionych w § 1) względnie właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej (co do kart osiedlenia, wymienionych w § 2) może zwolnić petenta od opłaty przewidzianej w § 1 względnie § 2, całkowicie lub częściowo — ze względu na jego stan majątkowy.

§ 4. Karty osiedlenia, wystawione na podstawie zezwoleń, przewidzianych w art. 6, ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach oraz w §§ 20 i 21 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców, nie podlegają opłatom, ustalonym w §§ 1 i 2.

§ 5. Opłaty, wymienione w §§ 1 i 2, uiszcza się zapomocą znaczków stemplowych albo gotówką w kasie skarbowej.

Wydanie karty osiedlenia jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty. Uiszczenie opłaty następuje na skutek wezwania (pisemnego lub ustnego) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych względnie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Znaczki stemplowe lub kwit kasy skarbowej na sumę 50 zł. (§ 1) petent obowiązany jest złożyć (przesłać) Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, zaś znaczki stemplowe lub kwit kasy skarbowej na sumę 3 zł. (§ 2) — właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej; znaczki stemplowe powinny być złożone (przesłane) w stanie zdatnym do naklejenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (§ 1) względnie wojewódzka władza administracji ogólnej (§ 2) nakleja znaczki stemplowe na deklaracji osiedleńczej i kasuje je za pomocą pieczęci urzędowej. Kwit kasy skarbowej ma być złączony w sposób trwały z deklaracją osiedleńczą.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych względnie właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej stwierdza uiszczenie należnej opłaty względnie uwolnienie od niej przez umieszczenie na karcie osiedlenia jednej z następujących notatek:

a) „Uiszczono opłatę stemplową w kwocie . . zł.";

b) „Uiszczono opłatę stemplową w kwocie . . . zł. . . . gr. na skutek zastosowania § 3 rozporządzenia z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 77 poz. 605)".

c) „Wydano bez pobrania opłaty stemplowej na skutek zastosowania § 3 rozporządzenia z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 605)".

Stwierdzenie uiszczenia należnej opłaty względnie zwolnienia od niej wolne jest od opłaty stemplowej (art. 160 pkt. 1 w związku z art. 142 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

Ignacy Matuszewski.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 77 z dnia 12 listopada 1930 r., poz. 605).

2

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 grudnia 1930 r. L. Rol. 3231/30 o czasach ochronnych dla zwierzyny łownej obowiązujących na terenie Województwa Tarnopolskiego w roku kalendarzowym 1931.

Na podstawie art. 52 łącznie z ust. 2 pkt. a) art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzpltej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. Rz. P. Nr. 110, poz. 934) postanawiam co następuje:

§ 1.

Rozszerzam czas ochronny na:

sarny—kozły od 1 stycznia do 15 czerwca i od 1 listopada do 31 grudnia,

zające—szaraki od 1 lutego do 31 października,

kuropatwy od 1 stycznia do 15 września i od 1 listopada do 31 grudnia,

dzikie kaczory, dzikie kaczki oraz inne ptactwo wodne i błotne i dzikie gęsi od 15 marca do 1 sierpnia.

§ 2.

Zabraniam całkowicie polowania na bażanty—koguty.

§ 3.

Dla wszystkich innych gatunków zwierzyny łownej obowiązuje normalny czas ochrony ustanowiony w art. 49 rozporządzenia o prawie łowieckiem.

§ 4.

Wymienione czasy ochronne odnoszą się do wszystkich powiatów Województwa Tarnopolskiego.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 77 rozporządzenia o prawie łowieckiem, grzywną do 1000 zł. oraz aresztem do 6 tygodni.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1930 r.

Wojewoda: **Moszyński.**

3

Rozporządzenie wykonawcze

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 31 grudnia 1930 r., L. AD. 6825 w sprawie czynności przygotowawczych do wprowadzenia w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) oraz na podstawie § 27 p. 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. (D. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zarządy gmin miejskich i wiejskich sporządzą do dnia 1 lutego 1931 wykazy wszystkich domów przeznaczonych na mieszkania dla ludzi, według alfabetycznego porządku ulic i porządkowych numerów domów.

§ 2.

Zarządy gmin miejskich i wiejskich sprawdzą ewentualnie uzupełnią lub wprowadzą — w terminie określonym w § 1 numerację domów mieszkalnych na podstawie następujących zasad:

Wszystkie budynki przeznaczone na mieszkania dla ludzi, jak również stojące osobne domy, odległe chaty leśne i górskie i t. d. muszą być ponumerowane.

To samo dotyczy takich budynków, które tylko czasowo nie są zamieszkane. Należące do domu mieszkalnego zabudowania są już objęte jego numerem, wobec czego nie należy ich osobno numerować.

Do numerowania mają być użyte cyfry arabskie. Numer ma być umieszczony po tej stronie domu, gdzie główny wchód się znajduje i winien być utrzymywany zawsze w stanie czytelnym.

Koszta numerowania i utrzymywania tegoż w dobrym stanie ma ponosić właściciel budynku.

Do dnia 1 lutego 1931 dostarczą zarządy gmin władzy administracji ogólnej I instancji wykaz numerowanych domów.

Numeracja domów winna być po dniu 1 lutego 1931 utrzymywana w ewidencji i przeprowadzana w dalszym ciągu.

Wykreślenie numeru może być zarządzone tylko przez powiatową władzę administracji ogólnej.

§ 3.

Zarządy gmin Tarnopol, Brody, Brzeżany, Złoczów, Czortków i Zaleszczyki przeprowadzą ponadto w terminie podanym w § 1 numeracje mieszkań w ten sposób, aby porządek cyfr szedł od dołu, przyczem lewa od wejścia strona domu jest początkowa.

W zakładach i instytucjach, prowadzących godarstwo domowe pod wspólnym zarządem (bursy, przy-

tuliska dla starców, sierocińce, klasztory i t. d.) numeracja mieszkań nie jest wymagana.

W hotelach i t. p. zakładach przeznaczonych dla osób czasowo tam przebywających numeracja poszczególnych mieszkań jest wymagana.

§ 4.

Zarządy gmin miejskich i wiejskich do dnia 1 lutego 1931 zbiorą deklaracje właścicieli domów celem ustalenia, kto w danym domu ma być odpowiedzialny, za prowadzenie meldunków, t. j. czy właściciel domu, czy też dzierżawca lub osoba wyznaczona do tego celu przez właściciela domu.

Deklaracja ta winna stwierdzić imię i nazwisko osoby mającej spełniać obowiązki meldunkowe, oraz inne dane pozwalające ustalić tożsamość osoby prowadzącej meldunki, jej dokładny adres i t. p.

Deklaracje mają posiadać jednakową formę.

§ 5.

W razie niewykonania przez właścicieli domów należycie i w oznaczonym terminie obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia będą względem nich w myśl § 43 ust 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 16 października 1930 r. stosowane środki, przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda; **Moszyński.**

4

Rozporządzenie porządkowe

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 grudnia 1930 r. L. B. 4726/30 w sprawie publicznych sal zabaw tanecznych.

Na podstawie art. 108 p. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Salami zabaw tanecznych są przedsiębiorstwa przeznaczone na urządzenie publicznych zabaw tanecznych za pobieraniem opłaty wstępu.

§ 3.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie publicznej sali zabaw tanecznych nie będzie wydane osobie:

1) nie cieszącej się nieskazitelną opinją moralną i nie dającej gwarancji, że udzielone zezwolenie nie będzie przez nią lub osoby trzecie wykorzystane w celach przeciwnych moralności publicznej, względnie uprawnienia gier harardowych, wyszynku alkoholu itp.

2) która w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania była karana sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

§ 4.

Zezwolenie na utrzymanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych będzie wydane tylko na sale, które mogą pomieścić co najmniej 20 par tańczących.

§ 5.

Lokal publicznej sali zabaw tanecznych winien odpowiadać warunkom:

1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego i

b) sanitarnym.

Lokal ten nie może mieć żadnego bezpośredniego połączenia z mieszkaniem prywatnem.

§ 6.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych wydaje się na okres roku kalendarzowego.

Zezwolenie może być cofnięte przed upływem tego terminu w razie ukarania jego posiadacza lub osoby go zastępującej za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub w razie odpadnięcia któregokolwiek z warunków wymaganych dla udzielenia zezwolenia.

§ 7.

Właściciel publicznej sali zabaw tanecznych może umieścić w domu, w którym sala się znajduje jedynie szyld z napisem, „Publiczna sala zabaw tanecznych“ i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40 x 30 cm.

§ 8.

Utrzymującemu i prowadzącemu publiczną salę zabaw tanecznych zabrania się urządzania na sali lekcji tańców lub odnajmowanie sali w tymże celu.

§ 9.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych winny być umieszczone w miejscu widocznem:

1) zezwolenie na utrzymywanie publicznej sali zabaw tanecznych (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie),

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 13 i 14.

W skład urządzenia lokalu mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z utrzymywaniem publicznej sali zabaw tanecznych.

§ 10.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych może być urządzony bufet, przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem przepisów.

Potrawy i napoje mogą być wydawane tylko do spożycia na miejscu.

Podawanie i wyszynk napojów alkoholowych jest zakazane.

§ 11.

Wzbronionem jest wpuszczanie na publiczną salę zabaw tanecznych:

1) młodzieży poniżej 18 lat bez stosownej opieki (rodziców, uprawnionego opiekuna, męża),

2) osób w stanie nietrzeźwym,

3) osób mogących zakłócić porządek lub obyczajność publiczną.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela publicznej sali zabaw tanecznych jest przestrzeganie, aby na sali:

1) nie był zakłócony spokój publiczny lub obrażona moralność publiczna,

2) nie uprawiano gier,

3) nie przynoszono i nie pito napojów alkoholowych,

4) nie przebywały osoby w myśl § 11 do tego nieuprawnione,

5) nie było więcej osób niż wymienione w zezwoleniu.

§ 13.

Osoby prowadzące publiczną salę zabaw tanecznych z ramienia lub w zastępstwie właściciela czasowo lub stale ponoszą odpowiedzialność na równi z właścicielem za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Osobami takiemi mogą być tylko osoby odpowiadające warunkom przewidzianym w § 3.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86).

§ 15.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą t. zw. dancingów w restauracjach i kawiarniach.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 i obowiązuje na obszarze Województwa tarnopolskiego.

Zezwolenia na publiczne sale zabaw tanecznych wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że sale te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

Wojewoda: **Moszyński.**

5

Rozporządzenie porządkowe

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 grudnia 1930 r., L. B. 6262/30 w sprawie szkół tańców towarzyskich.

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakładanie i prowadzenie szkół tańców towarzyskich bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Szkołami tańców towarzyskich są zakłady, w których dla celów towarzyskich i wyrobienia estetyki ruchów, oraz form towarzyskich udziela się indywidualnie lub zbiorowo nauki tańców towarzyskich za umówionem wynagrodzeniem.

§ 3.

Zezwolenie na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w żadnym razie nie będą wydawane osobom:

1) nie posiadającym fachowych kwalifikacji i nie dającym gwarancji zgodnego z przepisami prowadzenia szkoły tańców towarzyskich,

2) nie cieszącym się nieskazitelną opinją moralną,

3) które w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania były karane sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

Otrzymujący zezwolenie obowiązany jest prowadzić szkołę osobiście. W razie choroby lub innej okoliczności uniemożliwiającej czasowo prowadzenie szkoły, właściciel szkoły może się zastąpić przez inną osobę odpowiadającą warunkom wymienionym w niniejszym paragrafie pod warunkiem uzyskania na to zgody władzy, która udzieliła zezwolenia.

§ 4.

Lokal przeznaczony na szkołę tańców towarzyskich (sale nauki, poczekalnia, szatnia, kancelarja) winien odpowiadać warunkom:

1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego,

2) sanitarnym.

Lokal ten winien w czasie trwania nauki tańców być zupełnie odosobnionym od mieszkania kierownika szkoły oraz od innych mieszkań, a w skład jego urządzenia mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z prowadzeniem szkoły.

§ 5.

Prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w publicznych salach zabaw tanecznych lub w domach, gdzie mieści się taka sala, jest zabronione.

§ 6.

Zezwolenie na prowadzenie szkół tańców towarzyskich może być cofnięte w każdym czasie w razie ukarania jego posiadacza za przekroczenie przepisów

niniejszego rozporządzenia lub w razie ujawnienia braku któregokolwiek z warunków, od którego udzielenie zezwolenia jest zależne.

§ 7.

Właściciel szkoły tańców może umieścić na domu, w którym szkoła się znajduje jedynie szyld z napisem „Szkoła tańców towarzyskich“ i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Wszelkie inne dodatki są zakazane.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40x30 cm.

§ 8.

W lokalu szkoły winny być umieszczone w miejscu widocznem:

1) zezwolenie na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie),

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 9, 10, 11, 12 i 14,

3) rozkład zajęć w szkole, w formie tablicy, ze wskazaniem dni i godzin przeznaczonych na wykłady względnie lekcje wprawne.

§ 9.

Właściciel szkoły obowiązany jest prowadzić księgę sznurową, parafowaną i należycie zaświadczoną przez Starostwo powiatowe, zawierającą kolejny imienny spis osób, uczęszczających na naukę tańców towarzyskich, ze wskazaniem adresów.

Tak księga za czas bieżący jak i księgi z okresów ubiegłych winne być przedkładane do kontroli na każde żądanie władz.

§ 10.

Do szkoły tańców towarzyskich nie wolno wpuszczać więcej osób ponad ilość wymienioną w zezwoleniu.

§ 11.

W szkołach tańców towarzyskich jest wzbronione:

1) nauczanie względnie demostrowanie ruchów lub figur nieprzyzwoitych lub obrażających moralność,

2) wpuszczanie na salę na czas wykładów lub lekcji wprawnych osób postronnych, wyjąwszy rodziców i prawnych opiekunów małoletnich uczni i uczenic. Na czas lekcji wprawnych mogą poza tem być dopuszczeni uczniowie i uczenice z poprzednich kursów tańca tejże szkoły,

3) posługiwanie się innymi instrumentami muzycznymi niż gramofonem, fortepianem (pianinem) lub skrzypcami, przyczem zespół muzyczny nie może być większy ponad dwie osoby. Zakazanem jest używanie hałaśliwych instrumentów muzycznych jak automaty orkiestrowe, przyrządy jazzowe, bębny i t. p.

4) udzielanie lekcji wprawnych przed godziną 10-tą lub po godzinie 23-tej,

5) utrzymywanie bufetów względnie wydawanie jakichkolwiek zakąsek lub napoi. Woda do picia winna być podawana bezpłatnie.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela szkoły jest dopilnować, aby uczniowie i uczenice:

1) nie przynosili ze sobą do lokalu szkoły napoi alkoholowych lub przedmiotów mogących zakłócić spokój albo obrażać moralność publiczną,

2) nie uprawiali w lokalach żadnych gier,

3) zachowywali się w lokalu należycie.

Ten sam obowiązek ciąży na każdej osobie prowadzącej z ramienia właściciela poszczególne wykłady względnie lekcje wprawne.

§ 13.

Urządzanie w szkołach tańców towarzyskich specjalnych obchodów w związku z zakończeniem roku szkolnego może się odbywać za oddzielnem zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86).

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 i obowiązuje na obszarze Województwa tarnopolskiego.

Zezwolenia na szkoły tańców towarzyskich wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że szkoły te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

Wojewoda: **Moszyński.**

6

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 29 grudnia 1930 r., L. ZP. 2520/30 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie gminnych oglądaczy zwłok.

Doszło do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego, że w niektórych miejscowościach oględziny zwłok nie są dokonywane zgodnie z obowiązującemi przepisami (rozp. b. Namiestnictwa z dnia 10 IV. 1895, dz.u. kr. Nr. 40).

Oględziny zwłok często nie są dokładnie przeprowadzane, czasem nawet zupełnie nie odbywają się, a zaświadczenia o zgonie są czasem wydawane zaocznie względnie przez osoby nieupoważnione; są też wypadki, że przez osoby, wydające zaświadczenia o zgonie, pobierane są opłaty wbrew postanowieniom przytoczonego rozporządzenia.

Lekurze miejscy i okręgowi (w miejscu swego zamieszkania) również nie zawsze wypełniają ściśle ciążące na nich obowiązki oględzin zwłok, przekazując te czynności osobom niepowołanym.

Polecam Panu Staroście przeprowadzić odnośne dochodzenia co do sprawności działalności oglądaczy

zwłok w tamt. powiecie i w razie stwierdzenia przekroczeń, wydać odnośne zarządzenia z ewent. pociągnięciem winnych do odpowiedzialności karnej względnie ze zmianą oglądaczy.

Polecam ponadto, by lekarz powiatowy i lekarze okręgowi odbywali stałą kontrolę działalności oglądaczy zwłok.

Należy też dążyć do zorganizowania corocznego kilkodniowego kursu instrukcyjnego dla gminnych oglądaczy zwłok, pod kierownictwem lekarza powiatowego, przyczem celem tego kursu byłoby nietylko wyjaśnienie przepisów, dotyczących oględzin zwłok i ujednostajnienie odpowiedniego mianownictwa przyczyn zgonów, lecz również zaznajomienie oglądaczy zwłok z najbardziej elementarnemi zasadami higjeny publicznej i walki z chorobami zakaźnemi i społecznemi, aby z czasem utworzyć z nich Kadry przyszłych sanitarjuszy gminnych, którzy byliby użytecznym organem sanitarnym zwłaszcza wobec tworzącej się obecnie organizacji terytorjalnej publicznej służby zdrowia, koncentrującej się w okręgowych Ośrodkach Zdrowia.

O przeprowadzonej w myśl niniejszego reskryptu akcji i o wydanych zarządzeniach polecam przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdanie do dnia 15 lutego 1931 r.

Za Wojewodę:
Dr. Danielski, Naczelnik Wydziału.

7

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 11 grudnia 1930 r., L. AD.-1721/30 o składzie Wojewódzkiej Rady Wodnej w Tarnopolu.

W myśl § 7, ustęp 3 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych w porozumieniu z Ministerstwami Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu z dnia 2 września 1929 (Dz. U. Rz. P. Nr. 75, poz. 567) o wojewódzkich radach wodnych podaję do wiadomości skład Wojewódzkiej Rady Wodnej w Tarnopolu:

Przewodniczący: Dr. Aleksander Raczyński b. Minister Rolnictwa i właściciel majątku Zawałów p. loco;

Zastępca przewodniczącego: Dr. Paweł Mazurek, emerytowany Naczelnik Wydziału Rolnego Urzędu Wojewódzkiego, zam. we Lwowie, Droga Wulecka 40.

Członkowie:

I. wybrani przez organa uchwalające wojewódzkiego związku komunalnego w Tarnopolu:

1) Inż. Kazimierz Schweitzer, dyrektor szkoły rolniczej w Tarnopolu,

2) Jan Zeitleben, właściciel dóbr w Zahajcach, poczta Podhajce,

3) Dr. Jan Kałyn, adwokat w Tarnopolu;

II. wybrani przez organizacje rolnicze:

4) Ludwik Romanowski, dyrektor dóbr fundacji m. hr. Wiktora Baworowskiego w Myszkowicach,

5) Inż. Teofil Wszelaczyński, emerytowany radca budownictwa, zam. w Marjance, poczta Józefów,

6) Prof. Jakób Mikołajewicz w Tarnopolu;

III. wybrani przez Izbę Przemysłowo-Handlową we Lwowie i Izbę Rzemieślniczą w Tarnopolu:

7) Dr. Michał Jasiński, wicedyrektor izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie, zam. Akademicka 17,

8) Arch. Wilheim Schächter, przemysłowiec i radca Izby przemysłowo-handlowej we Lwowie, zam. w Tarnopolu,

9) Stanisław Olszański, prezydent Izby rzemieślniczej w Tarnopolu, ul. Szeptyckich 5.

Zastępcy:

I. wybrani przez organa uchwalające Wojewódzkiego związku komunalnego w Tarnopolu:

1) Józef Geninger, dyrektor dóbr w Mysłowej,

2) Włodzimierz Postryhacz, pryw. urzędnik w Tarnopolu,

3) Dr. Stefan Brykowicz, adwokat w Tarnopolu;

II. wybrani przez organizacje rolnicze:

4) Antoni Kuńko, rolnik z Czernielowa Ruskiego,

5) Bazyli Boluch pryw. w Kutkowcach, poczta Tarnopol,

6) Dr. Stefan Czumak pryw. w Tarnopolu, ul. Ruska;

III. wybrani przez Izbę przemysłowo-handlową we Lwowie i Izbę rzemieślniczą w Tarnopolu:

7) Inż. Władysław Szczęsny, dyrektor elektrowni miejskiej w Tarnopolu, ul. Wałowa 6,

8) Dr. Karol Zipper, starszy referent Izby przemysłowo-handlowej we Lwowie, ul. Akademicka 17,

9) Bazyli Drohobycki, rzemieślnik w Tarnopolu, Szeptyckich 17.

Zastępcy wchodzą w prawa i obowiązki członków w porządku w jakim są jedni i drudzy umieszczeni, a więc zastępca podany powyżej pod liczbą 1) zastępuje członka podanego pod liczbą 1) i t. d.

Członkowie i ich zastępcy Rady wybrani zostali na okres pięcioletni, który rozpocznie się z dniem ukonstytuowania się.

Wojewoda: **Moszyński.**

8

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 17 grudnia 1930 r., L. P. O. 3320/30 w sprawie utworzenia Komisji do spraw Kolonji letnich przy Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu i powołania jej członków.

Na podstawie § 1 b, § 4 i § 7 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 maja 1930, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie rady i komisyj do spraw

Kolonji letnich („Monitor Polski" Nr. 178 z dnia 4 VIII 1930, poz. 272), tworzę niniejszem Komisję do spraw Kolonji letnich przy Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu, oraz z zastrzeżeniem wcześniejszego odwołania, powołuję do niej na okres trzech lat t. j. od 1 stycznia 1931 r. do 31 grudnia 1933 r.:

1) jako przewodniczącego w mojem zastępstwie Naczelnika Wydziału Pracy i Opieki Społecznej,

2) jako zastępcę przewodniczącego Dra Jana Danielskiego — Naczelnika Wydziału Zdrowia Publicznego,

3) Tadeusza Leszczyńskiego, Dyrektora Państwowego Gimnazjum III w Tarnopolu, jako delegata Kurarorjum Okręgu Szkolnego lwowskiego,

4) Dra Jana Szumskiego, Komisarza i Naczelnego Lekarza Okręgowego Związku Kas Chorych we Lwowie, jako delegata tegoż Związku,

5) Kazimierza Jaworczykowskiego, emeryt. Wicewojewodę jako delegata rady Wojewódzkiej,

6) Zofję Moszyńską, przewodniczącą Zarządu Głównego Towarzystwa Opieki nad Dziećmi i Młodzieżą,

7) Irenę Gintowt-Dziewałtowską, przewodniczącą referatu opieki nad dzieckiem i matką Związku Pracy Obywatels-iej Kobiet,

8) Tomasza Malickiego, Przewodniczącego Tymczasowego Wydziału Powiatowego w Tarnopolu,

9) Dra Włodzimierza Lenkiewicza, Burmistrza miata Tarnopola — ad 6—9) jako przedstawiceli tych organizacji samorządowych i społecznych, mających za zadanie prowadzenie kolonji letnich względnie opiekę nad dziećmi.

W związku z powyższem rozwiązuję niniejszem Komisję do spraw Kolonji letnich powołaną zarządzeniem mem z dnia 21 lutego 1930, L. P. O. 365/30.

Wojewoda: **Moszyński.**

9

Ogłoszenie

o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego.

1) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 sierpnia 1930 L. B. 613/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie „Kółko Sojuzu Ukrainok" w Wiśniowczyku, powiat Podhajce.

2) Stowarzyszenie „Silskij Hospodar" w Szumlanach, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 19 października 1930 rozwiązało się. (L. B. 6094/30).

3) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił" w Starem mieście, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6215/30).

4) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił" w Zaturzynie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 30 listopada 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6164/30).

5) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty" w Serednem, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 grudnia 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6214/30).

6) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty" w Zaturzynie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 30 listopada 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6163/30).

7) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Koturowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 2 listopada 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6200/30).

8) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty" w Chorościu, powiat Brzeżany uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 10 września 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6129/30).

9) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Wulce, powiat Brzeżany uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 7 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 5326/30).

10) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 października 1930, L. B. 3943/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Bobulińcach, powiat Buczacz.

11) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Browarach powiat Buczacz uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 9 listopada 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6159/30).

12) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Trybuchowcach, powiat Buczacz uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 17 września 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 6152/30).

13) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh" w Sieniahówce, powiat Zbaraż uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 3 listopada 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 5965/30).

10

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej.
(L. B. 5187, 5950, 5970, 6016/30).

Wydaleni zostali:

1) Aleksander Sawas, urodzony w roku 1893 w Grecji, kotlarz z zawodu, wraz z żoną Marją, urodz. w 1895 r. i córkami Elżbietą lat 17, Eugenją lat 5 i Zofją lat 1 oraz synami Tomaszem lat 16, Grzegorzem lat 7 i Aleksandrem lat 4 (decyzja Starosty powiatowego w Słonimie z dn. 9 VII 1930, Nr. 4464/II);

2) Daniel Nowicki, urodz. 10 XII 1875 r. we wsi Krupiec, gminy Krzywin w Z. S. S. R., syn Piotra i Marji, wyznania prawosławn., zamieszkały w Ostrogu (decyzja Wojewody Wołyńskiego z 14 XI 1930, L. 582/B/2/30);

3) Tewel Wildzikan, urodz. w 1883 r., syn Benjamina i Estery, o nieustalonej przynależności państwowej, zamieszkały w Lidzie (decyzja Wojewody Nowogródzkiego z 12 XI 1930, Nr. B. P.—I/3278);

4) Aleksander Charwat, urodzony w Z. S. S. R. w 1909 r., zamieszkały w Zdołbunowie (decyzja Starosty pow. w Zdołbunowie z 6 VII 1930 r., Nr. 3490).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

11

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 września 1930 r., L. Rol. 1139/29 o uznaniu lasu za ochronny.

Na podstawie art. 26, 19 i 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za las ochronny część wschodnią lasu gminnego w Czechach powiatu brodzkiego na powierzchni 3·4720 ha, stanowiącą według planu urz. gosp. leśn. z 1930 r. poddź. 1 a, oraz część wschodnią plk. 3434/1 w gminie kat. Zabłotce.

Zabraniam w tej części lasu dokonywania wyrębu zrębami zupełnemi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

Wojewoda: **Moszyński.**

12

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

ZATWIERDZIŁ

w miesiącu listopadzie 1930 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Dźwiniaczka	Koziebrodzki Józef	16·2	—	21	3
2.	„	Łatkowce	Kimelman Bernard	20·0	1	—	—
3.	Brody	Pieniaki	Cieński Stanisław	19·2	—	16	—
4.	Brzeżany	Kalne	Goldman Chaja i współwłaść.	0·6	—	1	—
5.	Buczacz	Kośmierzyn	Potocka Leonja	23·8	1	33	1
6.	„	Monasterzyska	Młodecki Józef	1·7	—	1	—
7.	Czortków	Szwajkowce	Grecko kat. Probostwo w Hadyńkowcach	1·7	—	2	—
8.	„	Bazar	Rezpaldiza Matylda	8·9	—	10	—
9.	Kopyczyńce	Hadyńkowce	Grecko kat. Probostwo	0·3	—	5	—
10.	„	Suchostaw	„ „	2·9	—	4	—
11.	„	Kopyczyńce	„ „	4·2	—	7	—
12.	Przemyślany	Jaktorów	„ „	3·0	—	6	—
13.	„	Hanaczówka	Potocki Alfred	0·2	—	—	1
14.	Skałat	Kozina	Kornberger Wiktor i Julja	7·6	—	18	—
15.	Tarnopol	Kipiaczka	Czarniakowska Marja	1·9	—	1	—
16.	„	Jankowce	Korytowski Erazm	35·6	1	9	1
17.	Trembowla	Kobyłowłoki	Grecko kat. Probostwo	6·6	—	12	—
18.	„	Mogielnica	Rzymsko kat. Probostwo	0·6	—	1	—
19.	Zaleszczyki	Worwolińce	Skulska Józefa i Skarczewska Zofja	1·7	1	—	—

20.	Zborów	Zagórze	Garapich Eljasz	11·0	—	1	—
21.	Złoczów	Czyżów	Dr. Brenholz Salomon	1·8	—	1	—

ODMÓWIŁ

1.	Buczacz	Przewłoka	Grecko kat. Probostwo	z powodu zbytniego rozdrobnienia działek.

13

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

ZEZWOLIŁ

w miesiącu listopadzie 1930 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Krzywcze	Melzer Schmarje i współwłaść.	25·0	30/VI 1931
2.	„	Dźwiniaczka	Koziebrodzki Józef Saba	38·4	30/VI 1931
3.	„	Muszkatówka	Melzer Mozes Dawid	19·0	30/VI 1931
4.	Buczacz	Nowosiółka koropiecka	Badeni Stefan	6·3	30/VI 1931
5.	„	Kowalówka	Boguszowa Anna	142·0	30/XII 1931
6.	„	Nowosiółka jazłowiecka	Błażowski Edward	107·7	30/XII 1931
7.	„	Beremiany	Heydl Franciszek	121·8	30/XII 1931
8.	Przemyślany	Kimirz	Tyzenhauz Roman	103·1	30/XII 1931
9.	Tarnopol	Skomorochy	Baworowski Jerzy	8·2	30/VI 1931
10.	Trembowla	Słobódka janowska	Rzym. kat. Probostwo	6·0	30/VI 1931
11.	Zaleszczyki	Kołobródka	Della-Scala Julja Emanuela	148·5	30/XII 1931
12.	„	„	Della-Scala Oskar	105·5	30/XII 1931
13.	Zbaraż	Hołotki	Kański Kazimierz	32·9	30/VI 1931

14

Komunikaty pocztowe.

W urzędzie pocztowym i telegraficznym Chorkówka pow. Krosno, zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych.

W agencji pocztowej Pohorce k. Rudek, pow. Rudki zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych.

15

Poszukiwania osób.

(L. AD. 6715/30).

1. Jerzy Gacajew, urodz. w r. 1894 z zawodu administrator leśny, poszukiwany jest przez Starostwo powiatowe w Kamieniu Koszyrskim do L. Nr. II K. 2/795 z 24 V 1929.

W razie wyśledzenia należy zawiadomić odnośne Starostwo.

2. Agnieszka Srogowa, żona Józefa, lat 40, umysłowo chora, wzrost średni, twarz pociągła. oczy i włosy czarne wydaliła się przed 3 miesiącami z gminy Buczko powiat Bochnia w niewiadomym kierunku.

W razie wyśledzenia należy zawiadomić Starostwo pow. w Bochni.

3. Obywatel niemiecki Paweł Juljusz 2-ga im. QUASS, urodz. 7 lipca 1886 w Orschatz pow. Lipsk (Niemcy), nieposiadający paszportu na prawo pobytu w Polsce wydalił się z Więcborka pow. Sępolin w niewiadomym kierunku.

Wymienionego należy w razie przydybania usunąć z granic Polski.

4. Sergjusz Szczerbaków, syn Stefana i Glikarji, lat 33 urodzony w Łucku, a zamieszkały w Niewirkowie, gmina Międzyrzeka, pow. Równo wydalił się w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku należy zawiadomić Ekspozyturę Starostwa pow. w Korcu do L. I. 11/30 z dnia 6 III 1930.

5. W dniu 1 września 1929 r. pozostawiony został bez opieki w Łucku chłopiec podający się za Edwarda Wiśniewskiego, lat 9, rzekomo urodzony w Ostrogu pow. Zdołbunów, syn Romana i Józefy z Makowskich.

Ponieważ zeznania chłopca co do miejsca zamieszkania matki się nie sprawdziły, przeto należy zarządzić poszukiwania celem stwierdzenia identyczności jego osoby i o dodatnim wyniku zawiadomić Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

6. Stanisław Szustkiewicz, majster stolarski zamieszkały w Dąbrowie górniczej przy ul. Okrzei

Nr. 58 w domu Wygi, wydalił się w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku należy donieść Urzędowi Wojewódzkiemu w Tarnopolu.

7. Józef Skrzypek, urodzony w roku 1907 w Karwinie, kawaler, szofer, zamieszkały w roku 1929 w Skarżysku wydalił się w niewiadomym kierunku z jakimś cyrkiem.

O dadatnim wyniku zawiadomić należy Starostwo powiatowe w Końsku na L. 1757/Ek/29 z 14 XI 1929.

8. Feliks Zartowski, urodz. 26 IX 1906 r. w Kozbowie, pow. Koło, kawaler, szofer, zamieszkały w Opokach pow. Inowrocław, wydalił się w niewiadomym kierunku.

O wyniku dodatnim zawiadomić Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

16

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 16 listopada 1930 r. do 13 grudnia 1930 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 47 od 16 XI. do 22 XI. 1930		Tydzień Nr. 48 od 23 XI. do 29 XI. 1930		Tydzień Nr. 49 od 30 XI. do 6 XII. 1930		Tydzień Nr. 50 od 7 XII. do 13 XII. 1930	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	—	1	—	—	2	1	1	—
dur plamisty	—	—	—	—	—	—	2	—
czerwonka	—	—	—	—	—	—	—	—
płonica	42	4	27	2	27	2	20	2
błonica	12	2	14	6	16	2	10	1
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	—	—	—	—	—	—	—	—
zakażenia połogowe	—	—	—	2	—	—	—	—
odra	80	1	56	—	39	—	56	—
róża	1	—	2	—	2	—	5	—
gruźlica	19	4	14	5	16	7	15	7
krztusiec	5	—	17	—	50	—	6	—
jaglica	20	—	8	—	2	—	19	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	3	—	—	—	4	—	4	—
wodowstręt	—	—	—	—	—	—	—	—
inne niewymienione	—	—	1 zimnica 1 ospa wiatr.	—	1 ospa wietrzna	—	—	—
odkażono mieszkań	17		15		8		20	

17

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 30 listopada 1930 roku.

1. Wąglik:

Pow. Borszczów: Germakówka, Jezierzany, Korolówka,
„ Buczacz: Medwedowce.
„ Podhajce: Hnilcze,
„ Trembowla: Kobyłowłoki.

2. Szelestnica:

Pow. Buczacz: Krasiejów,
„ Zborów: Zagórze.

3. Nosacizna:

Pow. Złoczów: Szpikłosy, Ścianka.

4. Wścieklizna:

Pow. Kopyczyńce: Czarnokońce w.,
„ Radziechów: Toporów,
„ Tarnopol: Petryków, Tarnopol,
„ Trembowla: Trembowla,
„ Zbaraż: Hołotki.

5. Pomór i zaraza świń:

Pow. Brody: Jazłowczyk,
„ Brzeżany: Kozówka,
„ Radziechów: Monastyrek ohl., Rudenko lackie, Zabawa ad Suszno,
„ Zbaraż: Zbaraż.

6. Różyca świń:

Pow. Borszczów: Korolówka Kozaczyzna, Piłatkowce,
„ Brody: Dytkowce, Kadłubiska, Wysocko,
„ Brzeżany: Wybudów,
„ Kamionka str.: Busk, Dobrotwór, Jabłonówka, Kamionka, Rożanka,
„ Kopyczyńce: Sidorów, Teklówka, Olchowczyk, Wasylkowce,
„ Podhajce: Uwsie,
„ Radziechów: Monastyrek ohl., Suszno,
„ Zborów: Jackowce, Jarczowce, Założce,
„ Zaleszczyki: Burakówka,
„ Trembowla: Łoszniów, Załawie, Zaścianocze,
„ Złoczów: Chmielowa, Majdan goł., Płuhów.

7. Cholera drobiu:

Pow. Kopyczyńce: Zacisze,
„ Tarnopol: Baworów,
„ Trembowla: Zazdrość.

18

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Pracy i Opieki Społecznej

przeniósł Naczelnika Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Dra Franciszka Szkodzińskiego na jego własną prośbę na analogiczne stanowisko w Urzędzie Wojewódzkim lwowskim.

P. Minister Robót Publicznych

zamianował urzędnika techn. I. kategorji w VI st. sł. i kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego w Borszczowie inż. Jana Lineka Radcą budownictwa w VI st. sł.;

zamianował inż. Agenora Smoluchowskiego prowizorycznym Radcą budownictwa w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim (Dyrekcji Robót Publicznych);

przeniósł ze względów służbowych Radcę budownictwa w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim (Dyrekcji Robót Publicznych) inż. Leona Baraniewskiego do Czortkowa i wyznaczył go na kierownika tamt. Powiatowego Zarządu Drogowego.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował z dniem 1 stycznia 1931 r. prowizorycznego lekarza powiatowego VIII st. sł. w Starostwie pow. tarnopolskim Dra Mechla Liebergalla — lekarzem powiatowym w VIII st. sł.; sekretarza w IX st. sł. w Starostwie powiatowem złoczowskim Jana Zygmunta Eislera—asesorem w VIII st. sł.; sekretarza w X st. sł. w Starostwie powiat. złoczowskiem Aleksandra Brzezińskiego—sekretarzem w IX st. sł.; asystenta rachunkowego w X st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Marjana Szlagora — kontrolerem w IX st. sł.; adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. w Starostwie powiatowem kamioneckiem Szymona Tarnawskiego — adjunktem kancelaryjnym w IX st. sł.; rejestratorów w XI st. sł.: Stanisława Hosumbka w Starostwie pow. tarnopolskiem, Teofila Borkowskiego w Starostwie pow. podhajeckiem i Stanisława Szewczuka w Starostwie pow. kopyczynieckiem — adjunktami kancelaryjnymi w X st. sł.; kancelistów w XI st. sł.: Eugenję Dobrzańską w Starostwie pow. przemyślańskiem; Jadwigę Balarynównę w Starostwie pow. zborowskiem, Helenę Płoszajównę w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim i Zofję Marję Lencewiczównę w Starostwie pow. tarnopolskiem — rejestratorami w X st. sł.; kancelistów

w XII st. sł.: Helenę Kostecką w Starostwie pow. czortkowskiem, Jana Lubańskiego w Starostwie pow. podhajeckiem i Jana Farfała w Starostwie pow. zbarazkiem — kancelistami w XI st. sł.; prowizorycznego kancelistę w XI st. sł. w Starostwie pow. złoczowskiem Władysławę Urbańską — kancelistą w XI st. sł.; praktykanta III kategorji w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Michała Filipowskiego — kancelistą w XII st. sł.;

przyjął: inż. Henryka Łęczyckiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim (Dyr. Rob. Publ.) w charakterze kontraktowego referenta technicznego za wynagrodzeniem wedle VIII grupy uposażen.; lekarza weter. Kazimierza Suchodolskiego do służby w Województwie tarnopolskiem w charakterze kontraktowego lekarza weterynaryjnego w ochronnym kordonie granicznym z siedzibą w Podwołoczyskach za wynagrodzeniem wedle VIII grupy uposażen.; Józefa Morawca do służby w Starostwie pow. kopyczynieckiem w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle IX grupy uposaż.; Jana Topolnickiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowego pracownika działu odbudowy za wynagrodzeniem wedle IX grupy uposaż.; Kazimierza Roszkowskiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowego asystenta rachunkowego za wynagrodzeniem wedle X grupy uposaż.; Franciszka Doszeckiego do służby w Starostwie pow. tarnopolskiem i Józefa Jachimczuka do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kancelaryjnych pracowników kontraktowych za wynagrodzeniem wedle XII grupy uposaż.;

dopuścił tymcz. pracownika kontraktowego w Starostwie pow. skałackiem Kazimierza Uchatego do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska III kategorji w charakterze praktykanta XII st. sł.;

zwolnił pozostających w stanie nieczynnym sekretarzy w IX st. sł. Piotra Ołyńca w Starostwie pow. buczackiem, Salomona Klarfelda w Starostwie pow. złoczowskiem i Józefa Kinczela w Starostwie pow. trembowelskiem oraz adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. Nicetasa Kobylniaka i adjunkta kancelar. w X st. sł. Annę Filipowiczową w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim ze służby państwowej i przeniósł z dniem 31 grudnia 1930 r. w stan spoczynku;

rozwiązał z dniem 31 grudnia 1930 r. stosunek służbowy z kontraktowym pracownikiem rachunkowym XI gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim (Dyr. Rob. Publ.) Stanisławem Gajdą.

zawarł nową umowę służbową z kontr. sanitarjuszem weterynaryjnym XII gr. uposaż. w kordonie granicznym z siedzibą w Skałacie Józefem Ilnickim, przyznając mu wynagrodzenie wedle XI grupy uposaż.;

cofnął przeniesienie referendarza w VIII st. sł. w Starostwie pow. tarnopolskiem Adama Herasymowicza do Starostwa pow. trembowelskiego, ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 7 z dn. 1 VI 1930 r.

Dnia 3 grudnia 1930 r. zmarł w Tarnopolu inż. Karol Wolf, Radca Budownictwa w VI st. sł. i kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego w Tarnopolu.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU.

Przeniesieni zostali: Księgowy w VIII st. sł. Krzen Eugenjusz z Wydziału III Izby Skarbowej II we Lwowie do Kasy Skarbowej w Zbarażu w dotychcz. charakt. i st. sł. z poruczeniem czasowego kierownictwa z dn. 15/XI 1930;

Asesor w VIII st. sł. Pełczyński Władysław z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Turce do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Skałacie w dotychcz. charakt. i st. sł. z poruczeniem czas. kierownictwa z dn. 29/X 1930;

Komisarz Kontroli skarbowej w IX st. sł. Maksymowicz Antoni z Rejonu w Czortkowie do Rejonu w Podwołoczyskach w dotychcz. charakt. i st. sł. z dn. 23/X 1930;

Asystent rachunkowy w X st. sł. Kapinos Stefan z Kasy Skarbowej w Stanisławowie do Kasy Skarbowej w Zbarażu w dotychcz. charakt. i st. sł. z dn. 6/XI 1930;

Sekwestrator podat. w XI st. sł. Wasilewski Jan z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Zaleszczykach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Horodence w dotychcz. charakt. i st. sł. z dn. 1/XI 1930;

Rewident Kontroli Skarb. w XI st. sł. Kasian Juljan z Rejonu w Zaleszczykach do Rejonu w Rożniatowie w dotychcz. charakt. i st. sł. z dn. 4/XI 1930;

Praktykant II kat. Klocek Władysław z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Stryju do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu z dn. 18/XI 1930.

Przyjęci na praktykę na stanowisko II kat.: Jurczenko Tadeusz w Kasie Skarbowej w Tarnopolu z dn. 25/XI 1930.

Przeniesieni na emeryturę: Naczelnik kasy w VII st. sł. w Kasie Skarbowej w Złoczowie Łagodzic Ignacy z dn. 31/X 1930.

Zmarli: Inspektor skarbowy w VI st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Brodach Heller Stefan w dn. 1/XI 1930.

P. Minister Skarbu

powierzył inspektorowi celnemu w VIII st. sł. Janowi Pląderowi kierownictwo Urzędu celnego w Podwołoczyskach.

Kierownik Dyrekcji Ceł we Lwowie

powierzył adjunktowi celnemu w IX st. sł. Stanislawowi Markowskiemu kierownictwo Urzędu celnego w Husiatynie;

przeniósł adjunkta celnego w IX st. sł. Józefa Koraba z Urzędu celnego w Skale n/Zbruczem do służby w Urzędzie celnym w Kutach z równoczesnem powierzeniem tymczasowego kierownictwa tego Urzędu;

przeniósł poborcę celnego w X st. sł. Mieczysława Podolkę z Urzędu celnego w Kutach do służby w Urzędzie celnym w Zaleszczykach.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI:

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań:

Włodzimierz Kuryłowicz, sędzia Sądu powiatowego w Podkamieniu — na stanowisko sędziego Sądu powiatowego w Dobromilu, dnia 14 XI 1930 r.; Łukasz Nałukowy, sędzia Sądu powiatowego w Kopyczyńcach —na stanowisko sędziego Sądu powiatowego w Samborze, dnia 14 XI 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Leon Giela, wiceprezes Sądu okręgowego w Brzeżanach, dnia 14 XI 1930 r.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH:

P. Minister Reform Rolnych:

zamianował Wacława Maciszewskiego kierownikiem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu w V st. sł.;

przeniósł ze względów służbowych Udryckiego Otmara, komisarza ziemskiego w VII st. sł. w Brzeżanach na równorzędne stanowisko do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie;

Kozłowskiego Antoniego, podkomisarza ziemskiego w VIII st. sł. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Tarnopolu do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Brzeżanach w dotychczasowym stopniu służbowym — z powierzeniem kierownictwa tegoż Urzędu.

Kierownik Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

zwolnił ze służby kontraktowej Lineburga Włodzimierza, p. o. sekretarza Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Borszczowie z dniem 30 XI b. r. na własną prośbę.

E) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW.

I. Mianowani kontrolerzy: Nowosielska Aniela z Zaleszczyk — kierownikiem u. V kl. w VIII st. sł. w Medenicach; Eckert Wanda z Grzymałowa — kierownikiem u. V kl. w VIII st. sł. w Kurowicach; asystent w X st. sł. Sobejko Włodzimierz z Załoziec — tymcz. kierow. u. IV kl. w X st. sł. w Założcach; Eckstein Mojżesz — kontraktowym pracownikiem w XII st. sł. Zaleszczykach.

II. Przeniesieni: st. asystent Szmiganowska Stefanja ze Stanisławowa 1 do Zaleszczyk; asystent w X st. sł. Argasińska Stanisława z Brodów do Załoziec; asystent XI st. sł. Weingarten Mieczysław z Tustanowic do Zaleszczyk; praktykant w XII st. sł. Wikuszewska Marja z Zaleszczyk na Kurs Juzistek do Zegrza; praktykant w XII st. sł. Zachariasiewicz Robert ze Śniatyna do Skały n/Zbr.

III. Przeniesieni na emeryturę: kontroler Baziak Jadwiga ze Złoczowa.

IV. Zwolnieni z powodu rezygnacji: praktykant w XI st. sł. Lisowski Euzebjusz z Buska k/Lwowa.

V. Zmarli: kontroler Lang Jan ze Złoczowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat

Nakładem Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie (ul. Kopernika Nr. 36-40) wyszła z druku książka pod tytułem „Przymusowe ubezpieczenie od ognia w Polsce“ w opracowaniu magistra praw Franciszka Zarębskiego, jako podręczny informator, zawierający obok wiadomości ogólnych o ubezpieczeniu rady i wskazówki dla właścicieli budowli, podlegających przymusowemu ubezpieczeniu od ognia.

Treść wydawnictwa dzieli się na 5 głównych części, podzielonych na rozdziały. Część I-sza zawiera: wiadomości ogólne o ubezpieczeniu, II-ga: historję ubezpieczenia od ognia w Polsce, III-cia: ustrój Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, IV-ta: zakres działalności P. Z. U. W. wraz z informacjami i wskazówkami dla organów władz gminnych i ubezpieczeniowych i V-ta: wyniki działalności P. Z. U. W. za ostatnie pięciolecie oraz tekst rozp. Prez. Rzpl. z dn.

27 V 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powsz. Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ze względu na wyczerpującą i przystępnie ujętą treść wydawnictwa winno ono zwrócić uwagę jaknajszerszych sfer społecznych, których sprawy ubezpieczenia interesują i dotyczą.

Jako takie zostało wydawnictwo to również zalecone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dla użytku władz samorządowych.

Wydawnictwo jest do nabycia w powyższym Zakładzie w cenie 1 zł. 25 gr. za egzemplarz wraz z przesyłką pocztową, za zaliczeniem pocztowem lub po wpłaceniu na konto P. K. O. Nr. 50081 Powsz. Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Komunikat Komitetu Floty Narodowej.

Kolejarze na flotę narodową.

Kolejarze nasi biorą coraz ofiarniejszy udział w popieraniu celów Komitetu Floty Narodowej. Nietylko z wielkich ośrodków naszego Kolejnictwa, ale i z najdalszych, drobnych jego placówek płyną liczne na ten cel składki.

Akcję tę zapoczątkowali: p. Minister Komunikacji Kühn z Małżonką przez przyjęcie protektoratu nad koncertem zorganizowanym ub. zimy, z inicjatywy pp. W. Bienieckiego, St. Dobruckiego, J. Dybowskiego i inż. Rupińskiego, przez Urzędników Min. Komunikacji i Urzędów Kolejowych. Koncert przyniósł czystego zysku zł. 4.616,52 wpłaconych do Komitetu. W koncercie wzięli udział m. in. Kolejowy Zespół śpiewaczy „Echo“, oraz orkiestry kolejowe pod dyrekcją pp. Zakrzewskiego, Janiszewskiego i Strzyżykowskiego.

Unieważnienia dokumentów.

Stanimir Marja Józefa, urodz. w 1910 r. w Mikulińcach, córka Michała i Karoliny, unieważnia skradziony jej dnia 25 XI 1930 we Lwowie dowód osobisty Nr. 40, Serja 350890, wydany przez Urząd gminny w Mikulińcach dnia 24 listopada 1930 r.

Czajka Dmytro, urodz. w 1887 r. w Żerebkach królewskich powiat Skałat, unieważnia zgubioną książeczką wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Szepeta Iwan z Leśnik, powiat Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 101227.

Senyszyn Hrynko z Leśnik, powiat Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 30093.

Sługocki Antoni z Szwejkowa powiat Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 102460 zgubiony w Monasterzyskach na jarmarku dnia 12 marca 1930 r.

Szewczuk Onufry, zarządca folwarku w Jacowcach, powiat Zbaraż, unieważnia zgubioną kartę na broń, wydaną przez Starostwo powiatowe w Zbarażu dnia 5 grudnia 1929, L. V-34.

Bobiak Michał, zamieszkały w Kurowcach, powiat Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia: klacz ciemno-gniada, wysokość 137 cm.

Harasymek Paweł, zamieszkały w Bogdanówce, powiat Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 251663, klacz gniado-srokata, gwiazdka, urodz. 1920 r. wzrost 142 cm, kateg. T.

Pikholz Moses, zamieszkały w Podwołoczyskach, powiat Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia nieznanego numeru ani serji, wałach, gniady bez oznak, urodz. 1914 r.

Lityńska Anastazja, emerytowana nauczycielka w Bożykowie, unieważnia zgubioną legitymację urzędową.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.